Lietas Nr. 11280030415
Lietas arhīva Nr. KA05-0023-17/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2017. gada 23. janvārī

Vidzemes apgabaltiesa:
tiesas sēdes priekšsēdētāja E.Driba,
tiesnese E.Knēgere un tiesnesis M.Lapiņš,
piedaloties prokurorei V.Zēbergai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 323. panta pirmās daļas, 253.[1] panta pirmās daļas, 20. panta otrās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas, 253. panta pirmās daļas, /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas, /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas un /pers. E/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 323. panta pirmās daļas sakarā ar Vidzemes tiesas apgabala prokuratūras prokurores V.Zēbergas iesniegto apelācijas protestu par Limbažu rajona tiesas 2016. gada 19. septembra spriedumu.

Noklausījusies tiesneses E.Dribas ziņojumu un pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Vidzemes apgabaltiesa

konstatēja:

Ar Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 323. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 20. panta otrajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu sodi daļēji saskaitīti un galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. B/ noteikts brīvības atņemšanas veidā uz četriem gadiem sešiem mēnešiem un ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu sods /pers. B/ noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz pieciem gadiem.

Ar Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts, piemērojot Krimināllikuma 49. panta pirmās un otrās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sods /pers. C/ noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu.

Ar Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts, piemērojot Krimināllikuma 49. panta pirmās un otrās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sods /pers. D/ noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu.

Ar Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 323. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar piespiedu darbu uz 100 stundām.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ un /pers. E/ notiesāti par to, ka viņi piedāvāja kukuli, tas ir, materiālās vērtības valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, neizdarītu kādu darbību kukuļa piedāvātāja interesēs, un konkrēti:

2015. gada 15. jūlijā pēc tam, kad ap plkst. 14.38 Limbažos uz Ozolaines ielas /pers. E/ vadīto automašīnu /Nosaukums A/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apturēja Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Limbažu iecirkņa Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valdis Pīlāgs un konstatēja, ka pasažieris /pers. B/ tiek vests automašīnā nepiesprādzējies ar drošības jostu un transportlīdzeklim nav derīgas transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības (2015. gada 14. jūlijā beidzies tās derīguma termiņš), paziņoja, ka jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols par pārkāpumiem ceļu satiksmes jomā (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta pirmās daļas 2. punkta un otrās daļas pārkāpumi). Apzinoties, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Limbažu iecirkņa Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valdis Pīlāgs ir valsts amatpersona-policijas darbinieks, kura dienesta pienākumos ietilpst iespējamo pasākumu veikšana likumpārkāpumu novēršanā, to izdarījušo personu konstatēšanā un aizturēšanā, /pers. E/ piedāvāja Valdim Pīlāgam 10 EUR, lai viņš nesastāda administratīvā pārkāpuma protokolu un neuzliek sodu, bet /pers. B/ tādā pašā nolūkā piedāvāja 20 EUR. Valdis Pīlāgs atteicās naudu ņemt un sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā /pers. B/ un /pers. E/ rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 323. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Vēl /pers. B/ ar pirmās instances tiesas spriedumu notiesāts par to, ka viņš neatļauti realizēja psihotropās vielas, un konkrēti:

2015. gadā laikā no jūnija vidus līdz 8. jūlijam, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, /adrese/ (precīzāka vieta nav noskaidrota), neievērojot likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumiskās aprites kārtību" 5. pantu, kurš nosaka, ka "aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles" /pers. B/ atdeva /pers. D/ ne mazāk kā 0,2748 g pulverveida vielas, kas saturēja 22% jeb 0,0605 g

metamfetamīna (savienojums, kas atvasināts no l-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu (vielu grupa "Amfetamīni")), kas saskaņā ar Ministru Kabineta 2005. gada 8. novembrī apstiprinātajiem noteikumiem Nr. 847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamām narkotiskām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" pieskaitāms aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts) un, pamatojoties uz likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2. pielikumu, sākot no 0,02 g, ir tāds apmērs, no kura daudzumu nevar atzīt par nelielu.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā /pers. B/ rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Vēl /pers. B/ notiesāts par to, ka viņš organizēja psihotropo vielu neatļautu realizāciju, un konkrēti:

2015. gada 9. jūlijā, neievērojot likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumiskās aprites kārtību" 5. pantu, kur noteikts, ka "aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles" pēc tam, kad plkst. 17.56 viņam piezvanīja /pers. J/ ar mērķi iegūt psihotropās vielas, /pers. B/ organizēja un vadīja metamfetamīna nodošanu /pers. J/ - pats būdams Rīgā (precīzāka adrese nav noskaidrota) laikā no plkst. 17.56 līdz 22.05, sazvanoties ar /pers. C/, sameklēja /pers. D/. Sarunās ar /pers. D/ noskaidroja, ka viņam vēl ir psihotropās vielas. Pateica, ka divus gramus nepieciešams aizvest un nodot /pers. J/ Limbažos. Izstāstīja, kur viņam jābrauc, kur viņu gaidīs /pers. J/. Minētajā laika periodā telefona sarunās ar /pers. J/ paziņoja viņai, ka psihotropās vielas viņai aizvedīs, norādīja, kur un kad viņai jāgaida metamfetamīna piegādātājs, kā rezultātā /pers. D/, pildot /pers. B/ rīkojumus, nodeva /pers. J/ ne mazāk kā 0,2748 g pulverveida vielas, kas saturēja 22% jeb 0,0605 g metamfetamīna (savienojums, kas atvasināts no l-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu (vielu grupa "Amfetamīni")), kas saskaņā ar Ministru Kabineta 2005. gada 8. novembrī apstiprinātajiem noteikumiem Nr. 847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamām narkotiskām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" pieskaitāms aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts) un, pamatojoties uz likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2. pielikumu, sākot no 0,02 g, ir tāds apmērs, no kura daudzumu nevar atzīt par nelielu.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā /pers. B/ rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 20. panta otrajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Vēl /pers. B/ notiesāts par to, ka viņš neatļauti pārvadāja psihotropās vielas bez nolūka tās realizēt, un konkrēti:

2015. gada 15. jūlijā laikā no plkst. 13.00 līdz 14.38, neievērojot likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumiskās aprites kārtību" 5. pantu, kur noteikts, ka "aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles" viņš ar automašīnu /Nosaukums A/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kuru izmantoja uz pilnvaras pamata, neatļauti pārvadāja pa maršrutu Rīga-Ādaži-Saulkrasti-Tūja-Limbaži savām vajadzībām paredzētu divos plastmasas trauciņos ieliktu baltu pulverveida vielu ar kopējo svaru 6,0516 g, kas saturēja 1,3079 g metamfetamīna (savienojums, kas atvasināts no l-fenilpropān-2 amīna, aizvietojot aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu (vielu grupa "Amfetamīni")), kas saskaņā ar Ministru Kabineta 2005. gada 8. novembrī apstiprinātajiem noteikumiem Nr. 847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamām narkotiskām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" pieskaitāms aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts) un likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2. pielikumu ir tāds apmērs, no kura daudzumu nevar atzīt par nelielu.

Metamfetamīnu /pers. B/ beidza pārvadāt plkst. 14.38, kad Limbažos uz Ozolaines ielas viņu apturēja policijas darbinieks un vēlāk- plkst. 14.45 aizturēja par kukuļa piedāvāšanu.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā /pers. B/ rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Ar Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. C/ notiesāts par to, ka viņš atbalstīja psihotropo vielu neatļautu realizāciju, un konkrēti:

/pers. C/, neievērojot likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumiskās aprites kārtību" 5. pantu, kur noteikts, ka "aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles" apzināti veicināja noziedzīga nodarījuma izdarīšanu-psihotropo vielu neatļautu realizāciju, novēršot šķēršļus un dodot līdzekļus- nodrošinot /pers. D/ nogādāšanu pēc psihotropajām vielām un līdz to realizācijas vietai. Tā, 2015. gadā 9. jūlijā pēc tam, kad viņa klātbūtnē /pers. B/ bija sazvanījis /pers. D/ un izstāstījis, ka nepieciešams nogādāt /pers. J/ Limbažos psihotropās vielas, /pers. C/ ap plkst. 20.00 ar automašīnu "BMW" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ aizveda /pers. D/ uz viņa dzīves vietu /adrese/, kur /pers. D/ paņēma /pers. J/ paredzēto ne mazāk kā 0,2748 g pulverveida vielu, kas saturēja 22% jeb 0,0605 g metamfetamīna (savienojums, kas atvasināts no l-fenilpropān-2amīna, aizvietojot aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu (vielu grupa "Amfetamīni")), kas saskaņā ar Ministru Kabineta 2005. gada 8. novembrī apstiprinātajiem noteikumiem Nr. 847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamām narkotiskām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" pieskaitāms aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts) un likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2. pielikumu ir tāds apmērs, no kura daudzumu nevar atzīt par nelielu. Pēc tam /pers. C/ laikā no plkst. 20.30-22.10 (precīzs laiks nav noskaidrots) ar minēto automašīnu aizveda /pers. D/ līdz ēkai /adrese/, kur pulverveida vielu divos iesaiņojumos, kas saturēja ne mazāk kā 0,0605 g metamfetamīna, nodeva /pers. J/.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā /pers. C/ rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Ar Limbažu rajona tiesas spriedumu /pers. D/ notiesāts par to, ka viņš realizācijas nolūkā neatļauti iegādājās, glabāja, pārvadāja un neatļauti realizēja psihotropās vielas, un konkrēti:

/pers. D/, neievērojot likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumiskās aprites kārtību" 5. pantu, kur noteikts, ka "aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles" 2015. gadā laikā no jūnija vidus līdz 8. jūlijam (precīzs laiks nav noskaidrots) Puikulē, Brīvzemnieku pagastā Alojas novadā (precīzāka vieta nav noskaidrota) ar mērķi pārdot tālāk iegādājās no /pers. B/ ne mazāk kā 0,2748 g pulverveida vielas, kas saturēja 22% jeb 0,0605 g metamfetamīna (savienojums, kas atvasināts no l-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu (vielu grupa "Amfetamīni")), kas saskaņā ar Ministru Kabineta 2005. gada 8. novembrī apstiprinātajiem noteikumiem Nr. 847 "Noteikumi par Latvijā kontrolējamām narkotiskām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" pieskaitāms aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām un tām pielīdzinātām psihotropām vielām, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību (I saraksts) un likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2. pielikumu ir tāds apmērs, no kura daudzumu nevar atzīt par nelielu. Iegādāto metamfetamīnu /pers. D/ glabāja savā dzīves vietā /adrese/līdz 2015. gada 9. jūlija vakaram (precīzs laiks nav noskaidrots), kad metamfetamīnu paņēma, pārvadāja ar automašīnu "BMW" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kuru vadīja /pers. C/, no /adrese/ /adrese/ līdz ēkai /adrese/, kur pulverveida vielu divos iesaiņojumos, kas

saturēja ne mazāk kā 0,0605 g metamfetamīna, pēc /pers. B/ norādījumiem 2015. gada 9. jūlijā laika perioda no plkst. 20.30 līdz 22.10 (precīzs laiks nav noskaidrots) nodeva /pers. J/.

Pirmās instances tiesas spriedumā šāda apsūdzētā /pers. D/ rīcība kvalificēta kā Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums.

Pirmās instances tiesas sēdē apsūdzētie /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ pilnībā atzinuši savu vainu visos viņiem inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos, nav apstrīdējuši noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju. Apsūdzētie pirmās instances tiesas sēdē lūguši neveikt pierādījumu pārbaudi. Limbažu rajona tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzēto /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ vainu, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu lieta pirmās instances tiesā izskatīta, neizdarot pierādījumu pārbaudi, izskaidrojot apsūdzētajiem pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniegusi Vidzemes tiesas apgabala prokuratūras prokurore V.Zēberga, kura lūgusi atcelt Limbažu rajona tiesas 2016. gada 19. septembra spriedumu daļā par /pers. B/ noteikto papildsodu, kā arī daļā par /pers. C/ un /pers. D/ noteikto sodu un taisīt šajā daļā jaunu spriedumu. Prokurore uzskata, ka /pers. C/ un /pers. D/ piespriestais sods ir nelikumīgs un nepamatoti mīksts, abiem apsūdzētajiem nepamatoti noteikts vienāds sods, /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ nelikumīgi piespriests papildsods- policijas uzraudzība.

Protestā citēti Krimināllikuma 49. panta pirmās daļas nosacījumi un vērsta uzmanība uz to, ka pirmās instances tiesa spriedumā nepamatoti un nelikumīgi atzinusi, ka /pers. C/ un /pers. D/ rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu ir konstatējami divi atbildību mīkstinoši apstākļi – savas vainas vaļsirdīga atzīšana un izdarītā nozēla, kas devusi iespēju tiesai abiem apsūdzētajiem noteikt zemāku sodu par minimālo robežu nekā paredz attiecīgais Krimināllikuma pants. Tā kā Krimināllikuma 47. panta pirmās daļas 1. punktā noteikts, ka par atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt noziedzīgā nodarījuma izdarītāja pieteikšanos par vainīgu, vaļsirdīgu atzīšanos un izdarītā nozēlošanu, tas ir, visas trīs nosauktās darbības kopā, tad prokurores ieskatā pirmās instances tiesa pretēji likuma jēgai abu apsūdzēto rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu nepamatoti konstatējusi divus atbildību mīkstinošus apstākļus- atsevišķi gan atzīšanos, gan nožēlošanu. Ievērojot to, ka spriedumā nav norādīti citi /pers. C/ un /pers. D/ atbildību mīkstinoši apstākļi kā tikai atzīšanās un izdarītā nožēlošana, tad esot jāatzīst, ka abu apsūdzēto rīcībā ir konstatējams tikai viens atbildību mīkstinošs apstāklis un Krimināllikuma 49. panta piemērošanai nav likumīga pamata.

Vēl valsts apsūdzības uzturētāja paudusi viedokli, ka izskatāmajā lietā /pers. C/ un /pers. D/ nav pamata noteikt sodu zemāku par panta sankcijā noteikto minimālo sodu. Tāpat nav pamata noteikt vienādus sodus /pers. C/ un /pers. D/, ņemot vērā katra apsūdzētā lomu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā. Kā norādījusi prokurore, tad /pers. D/ noziedzīgās darbības: metamfetamīna iegādāšanās realizācijas nolūkā, tā glabāšana, pārvadāšana, realizēšana, kur jau katra darbība atsevišķi veido noziedzīga nodarījuma sastāvu, ir ar lielāku sabiedrisko bīstamību kā /pers. C/ izdarītās darbības, izpalīdzot /pers. D/, aizvedot viņu no Limbažiem uz Puikuli pēc amfetamīna un pēc tam- uz Limbažiem, lai /pers. D/ amfetamīnu varētu nodot /pers. J/ (realizēšanas atbalstīšana).

Apelācijas protestā, neapšaubot apsūdzēto notiesāšanu nosacīti, prokurore norādījusi uz Krimināllikuma 55. panta piektajā daļā noteikto, ka nosacīti notiesājot, var piespriest papildsodus, izņemot probācijas uzraudzību. Tomēr pirmās instances tiesa pretēji likuma nosacījumiem notiesājot /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ nosacīti, piespriedusi viņiem papildsodu- probācijas uzraudzību.

Norādīto iemeslu dēļ apelācijas protestā lūgts atcelt Limbažu rajona tiesas 2016. gada 19. septembra spriedumu daļā par /pers. B/ noteikto papildsodu probācijas uzraudzību- norādot, ka /pers. B/ probācijas uzraudzība netiek piespriesta, pārējā daļā /pers. B/ noteikto sodu atstāt negrozītu. Atcelt spriedumu daļā par /pers. C/ un /pers. D/ noteikto sodu, taisot šajā daļā jaunu spriedumu, nosakot sodu /pers. C/ par Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem bez mantas konfiskācijas, sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem, bet /pers. D/ par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nosakot brīvības atņemšanu uz trim gadiem bez mantas konfiskācijas, sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku uz trim gadiem.

Apelācijas protests daļā par /pers. E/ piespriesto sodu nav iesniegts.

Apelācijas instances tiesas sēdē Vidzemes tiesas apgabala prokurore V.Zēberga apelācijas protestu uzturēja pilnā apmērā, norādot, ka pirmās instances tiesa spriedumā pieļāvusi vairākus likuma pārkāpumus- notiesājot apsūdzētos /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ nosacīti, nepamatoti piemērojusi papildsodu – probācijas uzraudzību, kā arī tiesa attiecībā pret apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/ nepamatoti piemērojusi Krimināllikuma 49. pantu, nosakot sodu zemāku par panta sankcijas minimālo robežu. Prokurore lūdza apelācijas instances tiesu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. B/ piespriesto papildsodu, kā arī daļā par /pers. C/ un /pers. D/ noteikto sodu, un piespriest apsūdzētajiem apelācijas protestā norādītos sodus.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētie /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ norādīja, ka savu vainu viņiem inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos atzīst pilnībā un izdarīto nožēlo. Apsūdzētais/pers. B/ atzina par pamatotu protestu daļā par viņam piemērotā papildsoda- probācijas uzraudzība- atcelšanu. Apsūdzētie/pers. C/ un /pers. D/ norādīja, ka, lai arī prokurore lūgusi piemērot viņiem bargāku sodu nekā pirmās instances tiesa piespriedusi, tomēr prokurores lūgums ir pamatots, jo likumā noteiktās normas ir jāievēro. Apsūdzētie norādīja, ka pēc notikušā ir izvērtējuši savu rīcību un turpmāk likumpārkāpumus vairs nepieļaus. /pers. C/ un /pers. D/ apstiprināja faktu, ka ir iestājušies Nacionālo bruņoto spēku dienestā.

Apsvērusi apelācijas protestā norādītos motīvus, uzklausījusi apsūdzētos /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/, iepazinusies ar apsūdzēto personu raksturojošiem materiāliem, uzklausījusi prokurores viedokli, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka iesniegtais apelācijas protests ir pamatots un apmierināms, tāpēc Limbažu rajona tiesas 2016. gada 19. septembra spriedums ir atceļams daļā par /pers. B/ pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas, 20. panta otrās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas, 253. panta pirmās daļas noteikto sodu un saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu noteikto galīgo sodu, kā arī daļā par /pers. C/ un /pers. D/ noteikto sodu. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts.

Iztiesājot lietu apelācijas kārtībā sakarā ar prokurores iesniegto protestu par soda noteikšanu /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/, Vidzemes apgabaltiesai nerodas šaubas par Limbažu rajona tiesas konstatēto /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ vainīgumu, tāpēc tiesa atzīst, ka nav pamata lietas iztiesāšanas robežu paplašināšanai apelācijas instances tiesā. Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētie ir izdarījuši pirmās instances tiesas spriedumā aprakstītās darbības un Limbažu rajona tiesa pareizi /pers. B/ noziedzīgās darbības kvalificējusi kā Krimināllikuma 323. panta pirmajā daļā, Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, 20. panta otrajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā, 253. panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus, /pers. C/ noziedzīgās darbības pareizi kvalificējusi kā Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet /pers. D/ noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums. Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka visi apsūdzētie par izdarīto ir sodāmi.

Izvērtējusi pirmās instances tiesas apsūdzētajiem /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ noteikto sodu, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Limbažu rajona tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers. B/ pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas, 20. panta otrās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas, 253. panta pirmās daļas noteikto sodu un saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu noteikto galīgo sodu, kā arī daļā par /pers. C/ un /pers. D/ noteikto sodu, jo pirmās instances tiesa, nosakot sodu /pers. C/ un /pers. D/, nepareizi piemērojusi Krimināllikuma 49. pantu, kā arī, nosakot

apsūdzētajiem /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ sodu nosacīti, nav ievērojusi Krimināllikuma 55. panta piektās daļas nosacījumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Vidzemes apgabaltiesa konstatē, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo un ceturto daļu apsūdzētais /pers. B/ ir izdarījis vienu tīšu mazāk smagu (Krimināllikuma 253. panta pirmā daļa) un trīs smagus noziegumus (Krimināllikuma 253.[1] panta pirmā daļa, 323. panta pirmā daļa), /pers. C/ atbalstījis tīša smaga nozieguma izdarīšanu (Krimināllikuma 20. panta ceturtā daļa un 253.[1] panta pirmā daļa) un /pers. D/ izdarījis tīšu smagu noziegumu (Krimināllikuma 253.[1] panta pirmā daļa). Ar savu rīcību apsūdzētie apdraudēja vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites jomā.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais agrāk tiesāts, taču sodāmības ir dzēstas. Pēdējā gada laikā divas reizes saukts pie administratīvās atbildības (lietas 1. sējuma 180.-181. lapa). /pers. B/ ir SIA /Nosaukums E/ īpašnieks un valdes loceklis. Apsūdzētais nav precējies, viņam nav apgādībā esošas personas.

Nosakot sodu apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. D/, apelācijas instances tiesa ņem vērā, ka abi apsūdzētie pie kriminālatbildības tiek saukti pirmo reizi, ir gados jauni cilvēki, pie administratīvās atbildības nav saukti. Abi apsūdzētie nav precējušies, viņiem nav apgādībā esošas personas. Abi ir Nacionālo bruņoto spēku karavīri (lietas 2. sējuma 1.-2.,3., 34.-36., 37.,56. lapa).

Novērtējusi visas augstāk norādītās ziņas, kas raksturo apsūdzēto /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ izdarītos noziedzīgos nodarījumus, apsūdzēto personības, ņemot vērā faktu, ka par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu likumdevējs paredzējis sodu tikai brīvības atņemšanas veidā uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. B/ par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, Krimināllikuma 20. panta otrajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā, /pers. C/ par Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā un 253.[1] panta pirmajā daļā, /pers. D/ par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu piemērojams panta sankcijā paredzētais sods brīvības atņemšanas veidā panta sankcijas apmērā, nepiemērojot mantas konfiskāciju.

Nosakot soda mēru /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešajā daļā noteikto ņem vērā apsūdzēto atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Vidzemes apgabaltiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu atzīst, ka apsūdzēto /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ rīcībā ir viens atbildību mīkstinošs apstāklis –apsūdzēto savas vainas atzīšana un izdarītā nožēla. Iztiesājot lietu apelācijas kārtībā, Vidzemes apgabaltiesa citus apsūdzēto atbildību mīkstinošus apstākļus nekonstatē.

Apelācijas instances tiesa apsūdzēto rīcībā nekonstatē Krimināllikuma 48. pantā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus.

Ievērojot to, ka visu apsūdzēto rīcībā ir viens atbildību mīkstinošs apstāklis, nav atbildību pastiprinoši apstākļi, tad tiesa atzīst, ka sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas apsūdzētajiem nosakāms tuvāk panta sankcijas minimālajai robežai, soda individualizācijā ņemot vērā katra apsūdzētā lomu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tas ir, ka /pers. B/ bija noziedzīgā nodarījuma organizators, /pers. D/- izpildītājs, bet /pers. C/- atbalstītājs, kurš sniedza transporta pakalpojumus psihotropo vielu nogādāšanai to realizācijas vietā.

Tā kā apsūdzēto rīcībā ir konstatēts tikai viens atbildību mīkstinošs apstāklis, tad Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka, nosakot sodu /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, nav piemērojami Krimināllikuma 49.panta noteikumi par vieglāka soda noteikšanu nekā likumā paredzēts.

Tomēr, izvērtējusi izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, izdarīšanas faktiskos apstākļus, apsūdzēto personību pozitīvi raksturojošās ziņas- faktu, ka /pers. C/ un /pers. D/ noziedzīgo nodarījumu izdarījuši pirmo reizi, apsūdzētajam /pers. B/ sodāmības dzēstas, visi apsūdzētie ir nodarbināti, apsūdzēto attieksmi pret izdarītajiem noziegumiem, to, ka no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīža divu gadu laikā apsūdzētie nav pieļāvuši nevienu likumpārkāpumu, tad Vidzemes apgabaltiesa iegūst pārliecību, ka apsūdzētie, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus, tāpēc atzīst, ka /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem var notiesāt nosacīti.

Tā kā tiesa atzīst par iespējamu apsūdzētos notiesāti nosacīti, tad /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ nav piemērojams Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā, /pers. B/ arī Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētais obligātais papildsods- probācijas uzraudzība, jo saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta piektās daļas nosacījumiem, nosacīti notiesājot, var piespriest papildsodus, izņemot probācijas uzraudzību.

Apstākļos, kad /pers. B/ tiek notiesāts par četru noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, tad viņam nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas un trešās daļas nosacījumiem, izmantojot Krimināllikuma 50.panta trešajā daļā paredzēto vislabvēlīgāko – daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apsūdzētajiem /pers. C/, /pers. D/ un /pers. B/ noteiktais sods par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī /pers. B/ noteiktais galīgais sods, ir samērīgi un atbilstoši viņu izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un sasniegs Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.. 564. un 565. pantu Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Limbažu rajona tiesas 2016. gada 19. septembra spriedumu daļā par /pers. B/ pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas, 20.panta otrās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas, 253.panta pirmās daļas noteikto sodu un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu noteikto galīgo sodu, kā arī daļā par /pers. C/ un /pers. D/ noteikto sodu.

Sodīt /pers. B/ pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem bez probācijas uzraudzības.

Sodīt /pers. B/ pēc Krimināllikuma 20. panta otrās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem bez probācijas uzraudzības.

Sodīt /pers. B/ pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu bez probācijas uzraudzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un trešo daļu noteiktos sodus daļēji saskaitīt un galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanas veidā uz četriem gadiem sešiem mēnešiem bez probācijas uzraudzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu notiesāt /pers. B/ nosacīti, nosakot viņam pārbaudes laiku uz pieciem gadiem.

Sodīt /pers. C/ pēc Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas un 253.[1] panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem bez probācijas uzraudzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu notiesāt /pers. C/ nosacīti, nosakot viņam pārbaudes laiku uz diviem gadiem.

Sodīt /pers. D/ pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem bez probācijas uzraudzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu notiesāt /pers. D/ nosacīti, nosakot viņam pārbaudes laiku uz trim gadiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574. vai 575. pantā norādīto iemeslu dēļ, 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas iesniedzot kasācijas sūdzību (kasācijas protestu) Vidzemes apgabaltiesā.

Pilns spriedums tiks sagatavots un būs pieejams Vidzemes apgabaltiesas kancelejā 2017. gada 7.februārī pēc pulksten 15.00.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja E.Driba

Tiesnese E.Knēgere

Tiesnesis M.Lapiņš